

Panor. super Prima Secundi Decr.

ubi etiam tota ciuitas posset recusari ex causa legitima, & pro hoc glo. in can. singulis. infra de sta. reg. que vult, vniuersitatis iudiciū posse ex causa recusari. Imo plus dicit Vincen. synodum recusari posse, quādo Metropolitanus, vel maiores qui presunt, sunt suspecti. 3. q. 5. c. 9. suspecti supra de procu. c. Consulti. Dicit do. Anto. q. si alii episcopi assistentes Metropolitanis, in concilio essent simplices cōsultores; tunc ex eo, quia maiores numero sunt suspecti, ex quo Metropolitanus nō est suspectus, arbitrio superioris esset ponderandū an ex hoc posset recusari tota synodus. Deberet. n. considerari qualitas capitis, an de facili moueretur ad dicta aliorū. Sed quia isti Episcopi sunt cōiudices, vt no. 1. 5. q. 7. c. episcopus, & in c. irrefragabili, de offi. ordi. & 3. q. 8. in summa. sine quorum consensu nō iudicat archiepiscopus, vt no. Inno. de preben. c. graue. poterit etiam ex hoc archiepiscopus alias non suspectus recusari, recusando totam synodū. Ego puto, q. si remotis suspectis remanet synodus in perfecto numero, qui requiritur secundū qualitatem causę, q. p. suspiciōne quorūdam non poterit tota synodus recusari, arg. in c. fi. de procurat. & in c. dilecto, de testibus. & in regula, vtile, de regu. iur. lib. 6. & quod no. in c. gratum, de postula. prela. & in l. sicut. ff. quod cuiusq. vniuer. cum ius aliorū recufatorum remaneat in non recufatis, vt in iuribus preall. & secundū hoc deciditur questio secundū do. Ant. an possit recusari ordinarius, si assessor sit suspectus vel cōsultor. dicit enim q. si constitutio arctat eū ad sequendū eius consilium, poterit recusari, si verō non arctat, tamen ad habendū, debet considerari qualitas persone, vt dictū est. Hoc dictum mihi nō placet; q. cum assessor cōiter recipiatur p. imperitiam iudicis, & habet consulere in his, que sunt iuris, vt ff. de offi. asse. per totū. nihil vel parū operabitur cōstantia iudicis, maxime cū ipse iudex ex facili causa possit recusari, vt no. in c. e. R. de offi. del. & in c. accedens, infra vt lit. non cont. fortius poterit recusari assessor ex legitima cā; & si nō admittitur exceptio, satis redditur ipse iudex suspectus. Pro hoc adduco tex. apertum in c. statutū. S. assessorum. de rescrip. lib. 6. vbi expresse dicit, q. assessor debet esse neutri parti suspectus. Inquantū tamē supra dixi, synodū recusari posse, hoc limitatur per do. in synodo inferiori. Conciliū. n. c. generale totū recusari non posset; & maxime hoc puto, quādo Papa tali Concilio preest. 9. q. 3. c. cuncta per mūdū, & c. per principalē. nā tota ecclesia errare non posset. 2. q. 1. c. a recta, iuncta gl. no. de bap. c. maiores, in princ. & q. ibi no. Et hoc casu posset saluari ista gl. sed relata ad text. qui loquitur de p. nciali cōcilio, nō procedit, nisi forte dicatur, q. gl. habuit respectū ad id qd cōiter contingit; nō. n. solet accidere facilliter, vt tota vniuersitas, reddat suspecta. Ex p. dictis cōcludit, q. ista secunda sol. satis sustineri potest, q. interrogatio fuit facta ad finem excludendi exceptionem declinatoriam. Alia sol. extra glo. datur per Vin. Phi. & se quaces, q. forte fuit interrogatus, quia ius reuocandi domū forte habuit. 5. q. 2. c. 1. vbi de hoc. ff. de iudiciis. l. 2. & infra titu. prox. c. vlt. sed nō placet Io. de Lig. quia si conciliū esset congregatū, vt corrigentur corrigendi; non competeat priuilegium; sed tunc competere si ob aliam cām fuisset congregatū; & optime loquitur, quia iste erat de episcopis prouincię, qui tātum venerat pro correctione morum, & sic cessat dispositio. c. fi. infra titu. prox. & l. 2. ff. de iudi. Alia sol. datur per Pet. & Abb. q. fuit interrogatus, quia causa criminalis episcopi est de maioribus; & maiores et sine causa ad Papam trasferri possunt infra de appel. c. vt debitus. in fi. Hęc sol. mihi non placet. Quia aut causa erat ita ardua, vt ipso facto transferatur ad iudicium apostolicum, vt causa fidei, vel depositionis episcopi, vel consimilis; & tunc eius voluntas nihil operaretur. de offi. leg. c. q. translationem. de bap. c. maiores. & de iuramen. calum. c. 1. Aut non erat talis causa, & tunc licet immineret depositionis pena, tamē respectu cognoscēdi, conciliū erat iudex, vt in c. acufatus. & in c. quāuis. 3. q. 6. ¶ Vel saluando opin. Vinc. & Phil. dic. q. in criminalibus non tenetur quis in concilio respondere, nisi fuerit citatus, & opposita sibi fuerint crimina, vt sic paratus veniat ad respondendū, vt in c. fi. 5. q. 2. secus in ciuilibus, vt in c. qm. 18. dist. Tenetur. n. quisq. respondere ibi, nisi p. aliquibus specialibus negotiis in uocatione non minatis, fuerit synodus congregata; nam tunc si quis con-

uenitur super alio, cōpeteret ius reuocandi domū. Ita notanter dixit Inno. in c. graue de preben. Quid aut in cōcilio generali, an cōpetat cōuetio ius reuocandi domū? dic vt ibi p. eū vide et in hoc qd dixi in c. 2. de dilatio.

ADDITIONE NICOL. Tene ergo primam solutionē glo. q. ex superabundanti fuit interrogatus, vt nullā haberet occasiōne saltē de facto declinandi iudicium. Et ex hac solutione no. q. nō solū iudex potest interrogare instante necessitate iuris, sed etiā vt precludatur via exceptionibus facti. ar. c. peruenit. de arbi. vel tene secundam, vt precluderetur via declinatoris legitime opponendis. arg. c. pastoralis. de excep. ¶ Tertio posset dici, diuinando tamē, vt quidam dixerunt, q. Conciliū non erat suus iudex; q. forte erat de aliena prouincia, & fuit interrogatus, vt sic rogaret iurisdictionē concilii. sed tunc oportet presupponere q. promissit suo iudice presente, alias nō valeret etiā expressa prorogatio, per no. in c. significasti. 2. tit. prox. & de off. ord. c. ad reprimendam. quod etiam est diuinare, vt infra dicam. Item obstat litera, dum dicit q. actor [petit vt introduceretur ad conciliū] non n. fuisset facta citatio per synodum de tanto viro, nisi fuisset de iurisdictione eorum, ideo nō placet. Tertio principaliter opponitur c. 3. glo. contra tex. in eo q. fuit interrogatus, an vellet cū aduersario experiri; reus. n. non experitur, sed dicitur se defendere; actor verō experitur proprie, seu agit. 4. q. 4. c. 1. & de causa pos. & proprie. c. pastoralis. Glos. respondet, q. hic, [experiri], ponitur pro defendere. aliquādo tamē ponitur pro, sagere; vt in cōtrariis; & dic q. istud vt regulariter, pro hoc est tex. in c. dispēdia. S. reus quoque, de rescrip. lib. 6. vbi actor dicitur proprie experiri; experitur. n. iura sua, prouocando eū ad iudicia. ¶ Quarto opp. cum gl. seq. videtur. n. q. fuit locus pœnitentię ex parte episcopi, per l. c. si cōuenit. ff. de iur. om. iu. vbi dicit, q. si promitto respondere corā certo iudice, potest pœnitentia re integra. Solu. gl. locus est pœnitentię, per c. cū laici. de iure pat. sed per hoc nō soluitur cōtrariū, nec c. cū laici. facit, quia secundū d. Ant. ibi non dicit q. possit pœnitentia, sed q. possit fieri accumulatio. dicit melius, q. illud c. bene dicit, & est locus pœnitentię; sed loquitur in alio casu, videlicet quādo patronus p. propria auctoritate cōcessit ipsam ecclesiā clerico, que cōcessio nō valet; quia ad eū nō p. tinet cōcedere ecclesiā, sed presentare ad ecclesiā, ideo potuit pœnitentia, q. actus fuit ipso iure nullus. Secus si primō presentasset vnū ipsi episcopo, secūdo alii; quia tūc p. dicit d. Ant. q. nō potest pœnitentia, nisi accumulatio, vt in c. cū aut. de iure patro. & q. ibi no. plene p. Io. An. in regula. q. ad iure cōi. de reg. iur. l. 6. in Mercu. Et in veritate q. quid sit, illud c. nō facit ad propositū, nec soluit cōtrariū de l. si cōuenit. Vlt. extra glo. Gos. & Phi. dicit, q. lilla loquit cōsēnsit in iudicē alienū, hoc c. cū cōsēnsit in iudicē propriū. Et hoc est secundū Io. An. & dicit Moderni, q. ibi fuit pactū de iurisdictione danda, quo casu licet pœnitentia ante li. cōt. ageretur tamē ad interesse. all. no. infra tit. prox. c. significasti, scdm Vincē. Hic aut agebatur de iurisdictione nō declinanda, & de eo casu pœnitentia nō licet, ex quo semel cōsēnsit, vt hic. & remittit Io. And. ad Spe. de cōpe. iudi. addi. S. 1. ver. sed nūq. d. pot. sub ver. 10. sub quo sunt. 1. 5. q. 6. de hac materia. Et quō ad p. positā q. nō refert Host. dicere, q. potuisset istū episcopo pœnitentia, non tamē contumaciter recedere, qd vt mihi

ADDITIONES.

- 1 **Recusari.** Facit pro hoc dictio gl. in c. insinuante, de offic. delega. & ibi dixi. And. Barba.
- 2 **Tota synodus.** Adde quod voluit Alex. consi. 40. 2. lib.
- 3 **S. E. B. S. A. P.** Concilium enim. Vide Ias. in l. aperusimi. C. de iudi. Feli. in c. 1. C. de sum. tri. & in c. causam que, circa prin. de offic. deleg.
- 4 **Concilio preest.** Quid in Papa solo, vide Ioan. And. in c. querelam. & ibi dixi, de electio. And. Barba.
- 5 **Z. A. C. H. A. R.** Adde dū do. Barba. querit, qd i. Papa per istū, in alleg. c. qrelā. Fel. i. c. i. causis. col. 3. ver. & dicit Abb. post Host. j. de re iud. & Ro. col. 521.
- 6 **L. si cōuenit.** Et pondera gl. dū dicit, & quia contumaciter recessit, quia sentit q. d. l. si cōuenit. non habet locum in contumace quod tenet hic Io. And. & d. Pet. quod est bene notandū. pondera tū illam l. que dicit, mutata voluntate. & quod dicitur mutata voluntas. & vide dictum Inno. in c. p. raterca. de dilatio. de illo qui habet priuilegiū declinandi, per contumaciā illud perdit. pondera et, quia loquitur qm. mutauit voluntatē, hic loquitur quādo fuit cōtumax, & dixit, nolo litigare, qui tamē mutauit voluntatem, est tamē contra Io. An. qui dicit, q. contumaciter se absentauit, & contra istā glo. quia in d. mutauit voluntatem, & recessit, & p. hoc non obit. d. l. si cōuenit. sed vera sol. est, quia ibi erat iudex non suus, hic secus. And. Barb.